

PIRÓS LOBOGÓ

Az RMP Arad városi és rajoni bizottsága, a városi és rajoni néptanács lapja

XVII. évfolyam,
5123. szám4 oldal,
20 baniVasárnap,
1961.
augusztus 27.

Műveltség

a Teba gyárban

— Levelezőink jelentik —

A szakmai verseny eredményei

Az üzemi pártbizottság, valamint a szervezeti bizottság kezdeményezésére, az év elejétől kezdve, szakmai verseny indult a pamutfonóban, mely új lendületet adott a munkának. A szakmai verseny a legjobb kártoló munkás, nyújtógép, előfűző és gyűrűfűző cím elnyeréséért folyik. Célok: a mennyiségi terv teljesítése, a legjobb minőségű fonalak gyártása, a költséges segítségnyújtás alkalmazása a munkahelyen. E pontok megvalósítása alapján minden hónapban, a termelési értékeket kiértékelve a legjobb munkásokat és ugyanakkor megkártolókat, kik vesznek tovább részt a versenyben. Negyedévenként végleges eredményt hirdetnek ki a részlegen, összesítve a havi megvalósításokat. A szakma legjobbját a nyári el, aki a legszebb eredményeket érte el a munkában. A nyerteseket különböző módon népszerűsítik és anyagiilag is jutalmazzák.

A legutóbbi értékelésnél a következők nyerték el a szakma legjobbját: Osztermann Mária kártoló, Gáli K.

tallin nyújtógép kezelő, Chiriac Filotea előfűző és Balogh Anna gyűrűfűző.

Varjas Béla

A felajánlások valóra válnak

A szövetség C-váltásának munkaközössége, hazánk felszabadulásának 17. évfordulója tiszteletére felajánlást tett, a terv előirányzatainak 1 százalékos teljesítésére. Még a hónap elején lendületesen fogtak hozzá vállalkozás teljesítéséhez. Ennek eredményeképpen Szamosi Mária szövönő már 103 százalékkal tett eleget előirányzatának. Hasonló eredményt ért el még Cristea Ecaterina, Ketta Ilona, Kocsis Aranka, Sander Barbara, Besti Ioan és mások. Számottevő megvalósításokkal közönlítették augusztus 23-át a 6-os, a 8-as, a 10-es és a 11-es gépcsoportok dolgozói is.

Márkus Mária

A gépek karbantartása — fontos feladat

Gyárunkban négy karbantartási csoport tevékenykedik. Munkájuk nyomán a gépek és berendezések zökkenőmentesen működnek. A csoportok dolgozói állandóan arra törekednek, hogy minél kevesebb idő alatt

végezzék el a fő vagy közepes javításokat. Ezenkívül igyekeznek a javítási munkákat is nyújtani, hogy a gépek élettartamát meghosszabbítsák.

Hazánk felszabadulásának 17. évfordulója tiszteletére vállalták, hogy határidő előtt befejezik a javítási munkákat, a munkaidő ésszerű kihasználására törekednek és teljesen kihasználják az igazgatási hiányosságokat. Ezt a vállalkozást becsülettel teljesítették is. Emellett segítenek részlegük többi dolgozóinak terv megvalósításában. Így például a Born Nicolae vezette csoport segített az előfűző gépszerelőjének átalakításában. Menetet vágtak néhány hajtókerék agyába és más munkákat végeztek. Ebből a csoportból Born Nicolae kivül megemlíthetjük még Hoffmann Ferencet is, aki odaadással végezte a reálított feladatokat és jó minőségű munkát végzett. A szövönő csoport is határidő előtt fejezte be előirányzatát és így a megátrátló időszakban megjavítottak egy szövönő gépet és több anyagot átalakítottak. A csoportból jó munkájukkal Agoston István, Dals Sándor csapatvezetők és mások tűntek ki.

Kovács Lajos

Tiszteletta

MELICS FERENC,
a Ranghegy gyár élenjáró lakatosaPRODAN LEONTINA,
a Libertatea cipő- és kaptafagyár élenjáró dolgozójaBELAZI SANDOR,
a 4-es számú építkezési vállalat élenjáró brigádfelügyelője

Lelkes munkával

A majláti ifjak, három hazafias munkabrigádba tömörülve jelentős eredményeket értek el hazánk felszabadulásának 17. évfordulója tiszteletére. A pártalapszervezet bürojának, valamint az IMSZ bizottságnak a vezetésével a 1-es és 2-es számú hazafias brigád tagjai hozzákezdtek egy ifjúsági kerkhelyiség létesítéséhez. A munkálatok megkezdésekor felajánlották, hogy augusztus 23 tiszteletére befejezik ezt a munkát. Az előre kijelölt helyre mintegy 50 köbméter homokot, 5 vagon terméskövet és más anyagokat hordtak s 10 nappal határidő előtt készen állt a kerkhelyiség. Körülkérül fiatal fákát ültettek és virággyakat létesítettek. A kerkhelyiség egyik végében színpadot állítottak fel. Nagy kiterjedésű betonozott részen táncolhatnak a majláti fiatalok.

Ebben a munkában Szombati István, Szőke József, Németh Ilona, Pozsár Etelka, Kiss Rozália és mások tűntek ki. Ugyancsak ebben az időszakban a majláti fiatalok 100 hektár legelőt tisztítottak meg a tülséks gyomoktól. Ezzel kapcsolatban Aranyos Julia, Szélpál Pirokka, Szőke Erzsébet, Dávid József, Szombati István és mások érdemelnék dicséretet kifejtett munkájukért.

A hazafias munkabrigádok lelkes tevékenysége most is folyik. A jelen időszakban az utast javításán dolgoznak, hogy könnyen megközelíthetővé tegyék községeiket.

Molnár András,
levelező.

Ünnep után — töretlen lendülettel

A Dózsa György butorgyár kettős részlegének bejáratánál még ott lengenek az ünnepet jelző zászlók, díszelgnek a nagy évfordulót elűző feliratok, de benn a műhelyekben már újra az alkotó munka teremő légrék uralkodik. Beveződött a két napos ünnep s most a munka, a nagy feladatok maradéktalan teljesítése került ismét napirendre.

Az ünnepek utáni első napon egyetlen igazolatlan hiányzás, vagy késés sem volt ezen a részlegen. S a dolgozók igyekeztek már az első pillanattól kezdve teljesen kihasználni a munkanap minden percét. Nagy vállalkozás teljesítésén dolgoznak. Megfogadták ugyanis, hogy augusztus havi tervüket már huszonhatodikára befejezik.

Rövid számolás után Fekete Béla elvtárs, a részleg vezetője nem kis örömmel mondta, hogy állják is adott szavukat. S mire a róluk szóló írás megjelenik, már teljesítik is egész havi tervüket.

Valóssággal és a munka a fényes műhelyben az itt dolgozók keze alatt s pillanatok alatt fényszedik ki az addig színtelen faanyag. De még sem itt időztünk többet. Van a kettős részlegnek egy brigádja, amelynek munkájától az egész gyár teljesítménye függ. Néhány hónappal ezelőtt ugyanis ide összpontosították a butorgyár valamennyi furnírszabóját és összeillesztették. S most ez a brigád látja el a többi részleget ezzel a nélkülözhetetlen anyaggal.

A brigád vezetője, Klemensz Péter elvtárs, jónévi szakember, ismerik a gyáron kívül is. Ugyancsak nagy szakértője szakmájának Runcak Pál, az egyik legidősebb munkás. Először vele váltottunk néhány szót.

Természetesen az első szó még az ünnepre, hiszen emléke nagyon élénken él sok-sok emberben. Runcak elvtárs a felvétel után régi szurkoló társával szívesen elbeszélgetett labdarúgó csapatának esélyeiről. Hamar eltel a délután. Másnap pedig a horgász kerekedett felül az idő mesterben. Egész nap a Marosparton ült türelmesen s várta a mesebeli nagy halakat, de bizony még hirmódónak sem akadt a horgára akár egy halfióka sem. Hiába volt a nagy türelem, a kitartás, hazafelé menet is csak a pusztá horgászbotot fogta, halkan hihetetlenül.

D^o Runcak mester nemcsak a horgászban türelmes, talán még ennél is sokkal odaadóbb, amikor a fiatalokat kell a szakma rejtelmeibe, titkaiba bevezetni. Valóságos új munkacsoport nevelkedett fel mellette. S végtelenül büszke arra, hogy éppen a butorgyártás egyik legnehezebb szakaszában nevelhetett ilyen sok fiatal szakembert.

A verseny tovább tart

A brigádban ugyanis összesen huszonötven vannak s ezek közül két-három ember kivételével, a legtöbbben alig érték meg el a husz esztendő. Mindannyian valóságos művészek szakmájuknak s munkájuk minőségére ellen hosszú ideje nem volt egyetlen panasz sem.

Érdekes, kényes és nagyon munkaigényes anyag a furnírlémez, amit itt feldolgoznak. S ettől a vékony, törekeny lemeztől lesznek mosolygósak, meghitték, vidámak a butorok, amelyek otthonosabbá, kényel-

mesebbé teszik lakásukat. Minden darabba tudása legjavát kell ötvöznie a munkásnak. S ezt nem lehet csak úgy akár-hogy, szívtelenül, kedvetlenül végezni, hisz megérezni a kész termék, a butor. De ezen a részlegen nincs is panasz. Popa Georgehe, Radita Petru, Tóth Emil, a fiatal nemzedék nagy szakképzettségű tagjai tudják, hogy miként kell „megszelidíteni” az első pillanattól ridőnek látszó nyersanyagot, a fát.

Ennek a brigádnak a munkája sokat jelent az egész részleg és az egész gyár teljesítménye szempontjából. Eppen ezért állnak helyt derekasan, példamutatóan. S már az ünnep utáni első munkanapon kitétek magukért, felül akarják mujni korábbi teljesítményüket. Ehhez megvannak a feltételek és jóelőre biztosították a szükséges nyersanyagot is.

Kint még ünnepi a műhely külseje, de idebent már újabb munkások születtek s új, nagy feladatok megoldásához kezdtek a derék asztalosok. Munkájuk nyomán pedig mind több és több butor kerül majd a dolgozók otthonába.

Péterfi Árpád

A néptanácsi képviselők tevékenységéből

Megtisztelő és felelősségteljes feladat hárul a néptanácsi képviselőre. Megtisztelő, mert a köz érdekében tevékenykedik, ugyanakkor felelősségteljes is, mert méltóképpen kell képviselnie választókerület lakosait az államhatalom helyi szervében, a néptanácsban.

Alig fél esztendő telt el a néptanácsi képviselő választás óta, de a képviselők már ekkor is bizonyították, hogy eredményesen tevékenykednek. Kiténik ez abból is, hogy számos közérdekű megvalósításnak voltak a kezdeményezői. Az alábbiak során néhány képviselő munkáját számolunk be.

A képviselő kezdeményezésére

A 21. számú városi választókerület lakosai nem csaldódtak, amikor Róza Juliannát választották meg néptanácsi képviselőnek. Számos közérdekű megvalósítás fűződik nevéhez: az ő érdeme, hogy mind szebbé, rendezettebbé válik a választókerület. S ez nagyrészt annak tulajdonítható, hogy szoros kapcsolatot tart a választókkal, ismereti velük a végrehajtó bizottság határozatait és mozgósítja őket a különböző közérdekű akciókban való részvételre. A tömegkapcsolat kiszélesítésének eredményeként mindig ismeri a lakosokat foglalkoztató kérdéseket és intézkedik azok megoldása céljából. Egy alkalommal például a lakosok

arra hívták fel figyelmét, hogy az Aurel Vlaicu ut és a Főnag János utca sarkán levő élelmiszer üzlet előtt esős időben nagy a sár, vízözön keletkezik. A néptanácsi képviselő a helyszínen tapasztalta, hogy helyes a lakosok észrevétele. Megígérte nekik, hogy közben jár az említtett probléma megoldása miatt. Felvette a kapcsolatot a November 7 gyár vezetésével, amely négy tehergépkocsit szalokt küldött az üzlet elé, és azt a lakosok önkéntes munkával a járdára terítették.

Ez csupán egy példa, de sok más olyan kérdést említhet-nénk meg, amely a néptanácsi képviselő kezdeményezésére nyert megoldást.

Feltöltötték a járdát

Már több éve, hogy Takács Rozália a 32. számú városi választókerület néptanácsi képviselője. Az évek folyamán tettékel bizonyította be, hogy méltóképpen képviseli választókerület lakosait a néptanácsokban. Eppen ezért a lakosok idén ismét őt választották meg néptanácsi képviselőnek. Ő is csakugy, mint sok más képviselő — sokat tett a hónapban került sor. De nincs olyan hónap, amikor a lakosok hozzájárulásával ne végeznének valamilyen közérdekű munkát a választókerületben.

Ezekre a közérdekű munkákra ebben a hónapban került sor. De nincs olyan hónap, amikor a lakosok hozzájárulásával ne végeznének valamilyen közérdekű munkát a választókerületben.

Kövezik az utcát

Egyre szebbé, rendezettebbé válnak a választókerületek. Ez tapasztalható a 131. számú városi választókerületben is, ahol Muntou Silvia a néptanácsi képviselő. Mozgósításával a lakosok csupán ebben a hónapban mintegy négyszáz fát bemésztek, ezenkívül 1000 folyó-méter távolságon kitisztították a vízlevezető árkokat. A néptanácsi képviselő és a választók között tartott megbeszélő gyűléseken többször felvetődött a Tractorul Rosu utca kövezésének kérdése. A lakosok arra kérték a képviselőt, hogy járjon közbe az említtett utca kikövezése érdekében. A képviselő a városi néptanács végrehajtó bizottságának a tudomására hozta a lakosok kérését. Ennek nyomán a lakosok örömmel vették tudomásul, hogy a közelmúltban megkezdtek az utca kövezését. Számsan önkéntesen segítettek a munkát elvégzésénél.

A szakmai verseny eredményei

A CFR mozdonyfűtőház szak-szervezeti bizottsága, a párt-szervezet irányításával, néhány hónappal ezelőtt szakmai versenyt szervezett, amelybe dolgozók nagy többsége bekapcsolódott. Valamennyien arra törekedtek, hogy maradéktalanul eleget tegyenek a verseny feltételeinek: a közlekedés biztonságának további javítása, az

üzemanyagok ésszerű felhasználása, stb.

Az elmúlt napokban kihirdették a verseny eredményeit. A nagyobb típusú mozdonyoknál a 230.506-os számú mozdony munkaközössége — Dumitrascu Constantin és Bogdan Nicolae II gőrzés, Brasoveanu Dumitru és Borz Mihai fűtő — került az első helyre.

Előleget osztottak a kollektív gazdaságok

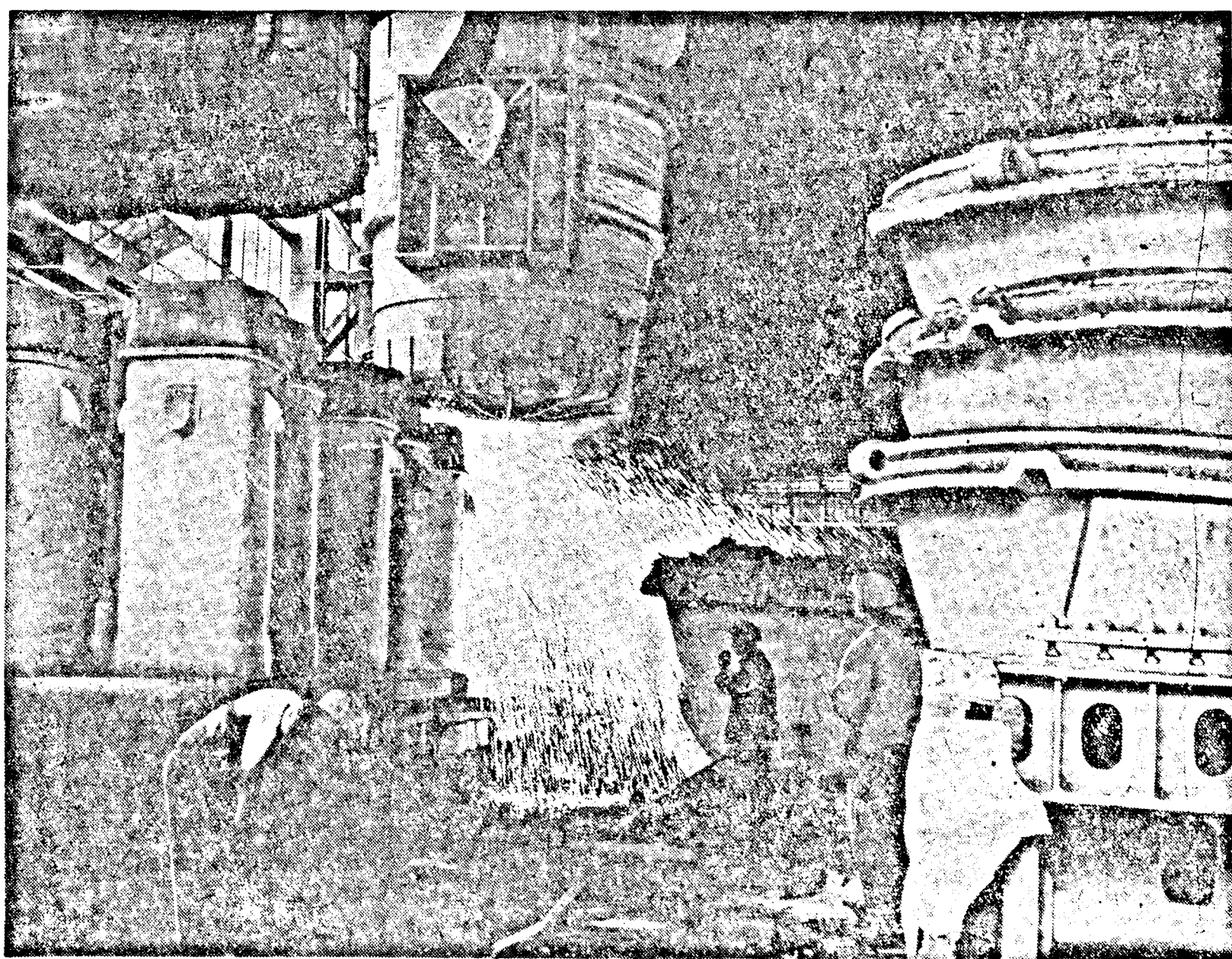
Az alapszabályzat előírása alapján kollektív gazdaságokban a haladó agrotechnikai módszerek alkalmazásával jó terméseredményeket értek el, ahol a gazdaság vezető tanácsa és a tagság ügyelt arra, hogy ne lépjenek túl a tervezéssel megadott munkanapok számát, a 30 százalékos előlegosztás alkalmával szép részvételre kaptak a kollektívisták. A legtöbb terményt a nagy-pereg, vingar, andrei-sagunai kollektív gazdaságokban osztottak. Ezekben a gazdaságokban még az előirányzott munkanapokig sem használták fel s nagyrészt ennek tulajdonítható, hogy értékes munkanapokig nem

Több és jobb minőségű fém

A vajdahunyadi kombinátnak az állandóan működő berendezések mellett dolgozó kohászai augusztus 23-án és 24-én fokozott lendülettel vettek részt a versenyben. A kohászok és martinászok „több és egyre jobb minőségű fém” a hazának” jelszóval a két ünnepnap folyamán 876 tonna nyersvasat és acélt termeltek tervet felül. Ioan Iacob, Remus Hrisen és Ioan Bldea főkohászok munkacsoportjai csupán jó minőségű nyersvasat termeltek, minden sejt nélkül. Az új Martinacélműben a csapolások többsége gyorscsapolás volt.

A hengerészek a két ünnepnap alatt 1100 tonna hengerelt árut gyártottak a tervelőirányzatot felül.

A nagy termelékenységű olvasztókemencékkel felszerelt, újlépített rescal Martin acélmű ma közel két és félszer annyit termel, mint 1958-ban. Az új kemencék kihasználási mutatószáma közel kétszeresére, a munkatermelékenység pedig több, mint kétszeresére emelkedett. Képlükör: a daru pályaként vizesi a folyékony acéllal tett hatalmas öntőüstöt a kókilákhöz.

Közművelődés • Irodalom • Művészet

Haralamb Zinca

Éjszaka történt...

A szél tovább tombolt és szétkergette a felhőket. A magas, tiszta égen barátságos fényel ragyogtak a csillagok. De az erdő még mindig zugott, hullatta gallyait, időről időre recsenés riasztotta meg az éjszakát: egy-egy fenyő jajongva adta meg magát a szélnek.

Pavel konokul mentett a csapattal. Megfelekedett Emilről, s tehetetlen düh fogta el a jeges szél, a nyirkosság, a hideg ellen. Csak irányítóját iránt érzett szinte gyengéd vonzalmat. A szőke, fiatal kis fiú mutatta az utat az éjszakában. Hogy a megpróbáltatás az ő győzelmiükkel végződik, abban egy pillanatra sem kételkedett. Megtorpant. Mi ez? Képzeld: Égő, füstölő szeme káprázik? Ijedten megdörzsölte. Nem, nem káprázik. A messzeségben pici fény pisilásként hívogatóan. Nem tudott uralkodni magán, felkiáltott:

— Nézzetek, elvtársak! — A partizánok a parancsnok köré gyűltek.

— Mint a mesében... — suttogta Mihail.

— Megindultak a fény irányába, a széltepte fenyegetően.

Kisvártatva az éjszakában már tisztán látszottak egy hegy házikói körvonalai. Pavel most már nyugodt volt. Megállt. A partizánok abban a pillanatban körültekerték.

— Mint a mesében! — lelkesedett David. — Még kiderül, hogy megérkeztek a felhőkből. — Nem lenne rossz — jegyezte meg az „Ellátás”.

Tétova léptekkel közeledtek a rejtélyes házikóhoz, amely mintha csak a semmiből bukkant volna elő. A kis fény világában pislogott az egyik ablakból.

Pavel megkerülte a házat és rátalált a kapura. A ház lakatlan volt. „De hát a fény...” Az ördögbe is, nem lehet lakatlan! Intett a többieknek: „Gyertek közelebb!” Kinyitotta a kaput és belépett az udvarba. Óvatosan felment a tornác lépcsőjére és az ajtóhoz lépett. Hallgatott. Semmi nem.

„Biztosan alszanak!” A partizánok valamivel távolabb álltak a sötétben, de megfigyelték. Pavel bekopogott, de senki sem felelt. Újra megkopogtatta az ajtót, s ekkor halk nesz töltötte meg a fülét. — Ösztönösen a pisztolyához kapott és nem tudta visszafordítani a kioldást: — Nyissák ki!

Belső ajtóval való megpillantott az ajtót. Pavel abban a pillanatban az ajtó hasadéka mögé a lábát. Az ajtó kinyitott. Alacsony, kissé pupos anyóka állt a küszöbön.

— Kik vagytok? Mit akartok? — kérdezte nyugodtan, mint aki megszokta az ilyen éjszakai látogatásokat. Aztán erősen fette hozzá: — Nem lehet bejönni a házba.

— Kedves néni, messziről jöttünk... bőséges áztunk, fát adtak nekünk... —

— Nem lehet bejönni... egy asszony vajdiki... Pavelnek szinte a földre gyökerezett a lába. „Egy asszony vajdiki!” Megszégyenülten húzta vissza a lábát, mintha nagy illetlenséget követett volna el. Az öregasszony erre félelem nélkül kitérte az ajtót.

— Néni! — kérte az öregasszonyt Pavel, de meggyőződés nélkül —, az emberek majd összeesnek a fáradtságtól...

Az öregasszony előre lépett, hogy szemügyre vegye az embereket. Láta, hogy reszketnek az átszűrt éjszakai szélben. Szárazon szólalt meg:

— Gyertek be, fiúk, de csendesen...

A partizánok nem merék közeledni, csak álltak összebujva. — Gyertek! — ismételte meg az öregasszony.

Pavel intett nekik. Lábjegyen bementek a házba. Szegényes, de tágas szobába léptek, amelyet petróleumlámpa világított meg. A szobában kellemes, szinte bágyasztó meleg volt. Az egyik sarokban, egy lócán, cseregő betakarva fektült a

— Részlet a szerző Szász Árböcből... című regényéből.

Leonida Neamtu

A bányaváros

A bányaváros utcái kinyulnak messze, messze, Mélyen alant, az anyaföld tágas terében, Hová nem ér nap, hogy őket fényben megfürösse, S nem suttog itt a nyárfa lomb sem halkán, szeliden.

Szél se leng itt, madarak itt fészket nem keresnek, Belésvégre a repülésnek kék szédülébe, Hol kemény munkájával dolgoz, szorgalmas kezének Nyílik az út szebb jövőnknek fényel elébe.

Nappalok teltén, s a csillagoknak fényében ragyogva, Dolgozik a nagy szobrász a magas ég alatt: Az idő — s így formálódik ki a bányász szobra, Mely míg ember él a földön, halhatatlan marad.

Serestély Béla fordítása

— Nem lehet — tiltakozott

ismét a bába — egy asszony vajdiki... — Aztért jöttök, hogy letartóztassák. Nyilván régóta lesték ezt a pillanatot, ha sikerült így rajtaütnök. Nyugodtan felelt. Az egyik ügynököt megismerte és halkán odaszólt neki:

— „Jövekk! Kérem várjanak...”

A két férfi bizalmatlanul benyomult a szobába, végigmustrálta a vajdó asszonyt és a bábát.

Pavel vette a kabátját és a sapkáját, majd az ágyhoz lépett és megegyeszer végigsimított ujjával a felesége dus haján. Az asszony szeme könnyben úszott és ő megpróbált hazudni neki:

— Mindjárt visszajövök, Aurelia, meglátod, nem maradok el sokáig.

Megcsókolta, bátorítón rámosolygott és tovább hazudott: — Nem arról van szó, amire te gondolsz... az urak nem a rendőrségtől jöttek... Mindjárt visszajövök...

Elment. A folyosón az ügynők hátracsavarták a kezét és megbilincseltek.

Most az egyszerű nem sikerült megugrania. Tőne ur.

A szolgálatban nem is vezeték ki hallgatásra. Tudták, hogy Pavel Tőne ügyem válaszlát a kérdésekre. Egyenesen a hőherő kezére adták.

Hosszú napokra teljesen elköltöztek. Könnyen kitalálta, hogy a szolgálatba akarta rántani egy perbe. Várnia kellett, türelmesen, a világ ügyvédét küldenie hozzá. Tudni akarta, mi történik odakint.

Egy napon a beszélőre hívta. Úgy legyengült, hogy alig állt a lábán. Kínos-késervesen nézett az a beszélőre és nézőn nekilátáskodott a rácsnak. A teremben Aurelia várta. Az asszony arca megnyult, keskeny ajka remegett a felindulástól.

— Pavel... Az asszony olcsó kabátjának kihajlókáján fekete szalagot pillantott meg.

— Pavel! Aureliából kitor a zokogás. Egy hájas, pimasztekinetű foglár örködött a beszélő előtt. Pavel vigasztalni próbálta a feleségét.

— Fiatalok vagyunk, Aurelia... Az asszony zokogva mondogta:

— Meg lehetett volna menteni, ha lett volna pénzem... ha te is otthon letél volna... Ösztönösen kinyújtotta a karját, hogy megfogja az asszony sovány, keskeny kezét, de a foglár durván elválasztotta őket:

— Vége! — Vizontlításra, Aurelia. — Mit csináltál veled, Pavel! — hallotta még a felesége kiáltását.

Ezután a találkozás után Pavel napokig teljes fáradtsággal zuhant. Nem evett, nem ivott, nem beszélt, akárhán szót hozta. Egyre maga előtt látta az Aurelia kabátjára tűzött fekete szalagot, az asszony remegő ajkát. „Meg lehetett volna menteni...” Bünyösnek érezte magát az asszonnyal szemben, magát okolta a gyermek haláláért. Pedig mennyire vágyott egy gyermekre!

Csak akkor vett erőt magán, amikor az egyik szomszédos cellából átkopogtak hozzá:

— Milyen kapcsolatok voltak az elmúlt évadban városunkban a komoly zenének a dolgozókkal? Javult az a kapcsolat a közel-múltban? Milyen irányú fejlődés várható a jövőben ezen a téren? — Ezekre a kérdésekre igyekeztek választ kapni a minap Vársándán Ioan elvtárs-tól, az Allami Filharmónia igazgatójától.

A következőket nevelemunkának megvolt az eredménye az elmúlt évadban. Gyarapodott a komolyzene kedvelőinek száma városunkban. De talán elegendő két számadat állításunk igazolására: 291 hangversenyt tartottunk az elmúlt évadban, a hallgatók száma pedig 108.704 volt. Az elmúlt évadokhoz képest tehát növekedett a hangversenyek és a zenekedvelők száma. De ha már pozitívumokról tartunk, említsük meg azt is, hogy az elmúlt évadban nagyon sok volt a bemutatott előadás. Hosszu ívet megtölthetünk azoknak az új műveknek a felsorolásával, amelyeket első ízben adott elő a zenekar. S itt elsősorban a hazai és a szovjet műsorszámokra gondolok.

E néhány adat fellelővén után a jövő évad terveit térünk át. Erről beszélt a következőkben Vársándán elvtárs.

— Te vagy Tőne? Válaszolj.

Aurelia nem jött többet beszélőre, de továbbra is rendszeresen küldött neki élelmi-szercsomagokat. Minden alkalommal lázasan vizsgálta át a csomagot, hátha talál benne egy levélkét, egy üzenetet. Végül megkérte a kinti elvtársakat, hogy érdeklődjének a felesége felől. Nemsokára kérés nélkül közölték vele: „A feleség elhalt.” Egy Ghită Lungu nevű szerelével él. Ez elismertette, de nem vesztette el a hitét.

Két év múlva, amikor a szökött az internálótáborból és áttávozott Bukarestben, nem állhatta meg, hogy fel ne keresse a szerelét. Tudta, hogy Aureliát otthon találja. Ősz nap volt, sűrűn, világosan esett. Belépett a kapun a szegényes kis kertbe és megállt egykori barátjának ajtaja előtt. Bekopogott.

— Szabad — hallotta Aurelia barátságos hangját.

Tétován nyitott be. Aurelia egy cseccsőt ringatott a karján. Amikor megpillantotta őt, halálraült arccal meredt rá, mintha kísértetnek látta. Alig bírta kinyögni:

— Te vagy, Pavel? — megállt az ajtó mellett és elérkezéskor nézte az asszonyt. A szobában tej- és penészszag érzett. Már megbánta, hogy idejött és felbolygatta a fiatal anyja nyugalmát. Nem is tudta, mit mondjon neki.

— Klengedtek, Pavel? — Ki.

— Ugye, nagyon haragszol rám? — Nem Aurelia, nem haragszolom...

— Akkor hát a holmijaidért jöttél? — az asszony arca felderült. — Mindent megöriztem.

Le akarta tenni karjából a gyermeket és már indult volna a holmijait, de Pavel megállította.

— (Folytatása a 4-ik oldalon.)

MABEL JOLAOSO (Nigéria)

A tehetetlenség emléke

Kezünk ökölbe gyűrni, majd kinyitni. Mert nem sujtottunk az helyekre le... Egyvert ragadni a mégis elhajltni. Mert ugyem öltünk senkitem vele... Itt senki sincs, kit csak meg is legyinta, Akit megüls, megölj, — Itt senki sincs. Ök elreplíttek innen messze tájra. Nincs oly golyó, mely őket eltalálja. Hazánk kies vidéken építettek

Nagy, cifra kastélyt — léha élvezetnek, Ahol nem volt szabad csak lovpa járni, Kezünk kinyitni, majd ökölbe zárni, Egyvert ragadni, majd letenni tetlen. A gyűlölet itokban nőtt, sötétén. Hogy tűziharja szívem szét ne tépje, Vaspántot raktam minden apró részre; De duzzadt, forrt a gyűlölet dagálya. S egy hős napon kirobant, mint a láva.

Fordította: Franyó Zoltán

A könyvtárak tevékenységében

Értékes módszerek

A rajoni központi könyvtár, valamint a községi és falusi könyvtárak változatos módszereket alkalmaznak az olvasókkal való kapcsolatukban.

A központi könyvtár például az ankét módszert alkalmazza annak érdekében, hogy megismerje, milyen rendezvények a legnépszerűbbek, közkedveltek. Az olvasóknak lehetőségük nyílik az érdeklődésüknek megfelelő témájú rendezvényen részt venni. Így például rendezvényeket tartottak a következő témákról: Hogyan túlközel az irodalom az RMP harcát az ipar és mezőgazdaság fejlesztéséért, A mult társadalmi életének ábrázolása az irodalomban, Az A. Sahla és Tóth Arpad aradi irodalmi kör tagjainak műveiből, A gyermekirodalom és annak nevelő szerepe, A bolygókról utazásokról, Az élet megjelölése a Földön, stb. Az említett előadások több, mint ezer olvasó vett részt.

Rajonunk valamennyi könyvtárosa részt vett a kétvétenként sorra kerülő versenyben, amely-

nek jelszava „A könyvtár a szocialista építés szolgálatában”. Ennek keretében tapasztalatcserét és szemináriumokat tartottak, amelyeken kölcsönösen megismerhették a legjobb munkamódszereket.

Számos vidéki könyvtáros, így például a pankotai, vingali, szépfalusi, vladimiresculi, világosi és sági kitaró, lelkiismeretes munkával elérte, hogy úgyszólván valamennyi olvasója rendszeresen és sűrűn kölcsönöz könyvet, mégpedig olyan műveket, amelyek megfelelnek műveltségének és tevékenységének körének. Jó módszernek bizonyult az olvasókkal való egyéni beszélgetés is, amelynek során a könyvtáros megismeri az olvasó egyéni érdeklődését és ugyanakkor alkalma nyílik különböző időszaki, jelentős műveket ajánlani, ismertetésre. E felvilágosító munka nyomán nagy mértékben növekszik azoknak a száma, akik politikai, tudomány-népszerűsítő, vagy technikai műveket igényelnek. A szobeli tájékoztatásnak kívüli segítséget nyújtanak az olvasóknak a különböző könyvjegyzékek és olvasmányi tervek, valamint a különböző témák szerinti összeállítások, úgynevezett vitrinek és kiállítások is.

A vidéki könyvtárak más módszereket is használnak az olvasók számának gyarapítása érdekében. Közös olvasást szerveznek az olvasókörök és a könyvtárak keretében a legidősebb mezőgazdasági kérdésekről. Különösen szép eredményt vezettek Szépfalun, Pankotán, Világoson, Vladimiresculban a közös olvasások, amelyek megbeszélések és gyakorlati bemutatók követek.

Szinte valamennyi könyvtárban ismertették a helyi sajátosságok szempontjából különösen fontos mezőgazdasági szak-könyveket s egyben az illető helységben elért eredményekkel támasztották alá a könyvtárban ismertett eljárások, módszerek hatékonyságát.

Az uttipusú olvasó kiaklaltása, nevelése, irányítása szerve-

— A rajoni központi könyvtár újszerű kulturális rendezvényit is igyekszik meghonosítani: irodalmi művek részleteinek dramatizálását. Ez a kezdeményezés minden biztonnal felkelti a nézők érdeklődését az új irodalmi művek iránt. A módszert igyekeznek majd falun is meghonosítani.

Botoc Romulus, bibliografus

Gazdag kulturális tevékenység

1959 nyarán vetődött fel a Nagykörház szakszervezeti bizottságában a rigmusbrigád megalakításának kérdése. Noha ebben az intézményben viszonylag kevés a fiatal, valamilyen jelentkezők a műkedvelő csoportba. Hamarosan elkezdült a műsor és megke-

dötték a próbák. Az együttes tagjai lelkiismeretesen és érdeklődéssel készültek a rigmusbrigád előadására. Az első nagy izgalommal várt bemutatók után kijelentették: nehéz volt, de elégedettek a sikerrel.

Azóta a brigád tagjai már otthonosan mozognak a színpadon és egyre sikeresebb színvonalasabb műsorral lépnek a közönség elé. Tavaly Mísa Drágó színművész vette át a műkedvelő együttes irányítását és ekkor megkezdtek egy színdarab betanulását. Ez már sokkal több erőfeszítést és kitartást igényelt. Szinte naponta próbálták a jeleneteket, de senki sem panaszkodott fáradtságra, valamilyen várták a bemutató napját. Így készült fel az együttes a „Nem szabad félrelni a szerelemmel” című szovjet zenés vígjáték előadására.

A közönség tapsa és elismerése bőven megtartalmazza a lelkes műkedvelőket fáradozókat. Nemsokára körútra indultak a darabban és több előadást is tartottak a környező falvakon. Így például Lippán, Köröskisjenőn, Szentannán, Komlóson, Székudvaron és Szombathelyen, valamint a városkönyvi kultúrotthonokban, a Mosóczi-telepen és Kisszentmiklóson.

A sikerek nem tették elbizakodottá a fiatal műkedvelőket, hanem még lendületesebb, el-mélyültebb munkára ösztönözték őket. A brigád hamarosan új műsor bemutatására készült. Ez év július elején léptek a közönség elé új zenés műsorukkal és igen szép sikert arattak. Az előadás sikerében osztozik intézményünk zenekara is.

Vornicu Ivona, levelező

Az aradi Filharmónia terveiből

— A zenei nevelés programját — akárcsak az elmúlt években — idén is két részre bontjuk: egyfelől a felnőtt dolgozókat kívánjuk közelebb vinni a zenéhez, de emellett nem feledkezünk meg a fiatalok zenei neveléséről sem. E cél érdekében, akárcsak a múltban, ez-uttal is megfellelő fokon szeretjük meg fiataljainkkal a zeneműveket. Vasárnap délelőtti órákban magyarországi egybekötött hangversenyeket rendezünk. Elgondoljuk az, hogy a fiatalok ne „sláger”-dalokból nőjenek fel, hanem fogékony lelkük a klasszikus és a mai zeneművészet értékeit szívja magába. Továbbra is nagy fontosságot tulajdonítunk az ifjúsági oktatóhangversenyeknek, valamint a gyári dolgozók tisztelőre rendezett népszerű koncerteknek.

Végül a jövő évad műsoráról, előadóművészeiről néhány szót.

— A műsor nagy vonalakban készen áll s ha betekintünk ennek számadatába, akkor világ-

gossá válhat, milyen úton kívánjuk célkitűzéseinket a jövőben is megvalósítani. A következő évadban újabb egész sereg bemutatónak lépünk a közönség elé. Csak néhányat említnék: Szostákovics: VIII. szimfóniája, Enescu: Kamarazene szimfóniája, Britten kórusra, tenorára és zenekarra írt szerenádja, Stravinszkij: Pulcinella, Janacek: Tarasz Bulba, Toduta: Simfonia, Debussy: Hősi élet, stb. című művek. A szimfonikus hangversenyek műsorán a fővárosi, vidéki és helyi szílisták mellett kiváló külföldi művészek is fellépnek majd. Tájékoztatóul csak néhány nevet sorolunk fel: Maria Grünberg szovjet zongoraművész, Adam Haraszlevics lengyel zongoraművész, Eduard Fischer cseh karnagy, Dénes Vera magyar és Georgij Bader bolgár csellóművész, René Defossez belga karnagy, Ingeborg Wenglor né-

met énekművész, stb. Ismét vizontlításjuk Mirocea Basarab, Dinu Nicolae, Iosif Conta, Nicolae Boboc karnagyot, Valentin Gheorghiu, Ion Voicu, Radu Aldulescu, Magda Nicolau, Dan Grigore, Dan Iordăchescu, Vladimir Orlov, Ruha István, Nicolae Brindus, Varujan Cozighian, Ion Daclan, Daniel Podwolschi, Silvia és Liana Serbescu, Tenei Aurora, Arta Florescu, Mihal Constantin, Zenaída Pally, Ion Pisto, Halmoz György, Sofia Cosma, Corneliu Gheorghiu, Stefan Gheorghiu és Nicolae Herlea előadóművészeket és másokat...

Mindenki közkincsévé, kedvelt szellemi táplálékává óhajtjuk tenni a komoly zenét, a nemes muzsikát. E célkitűzés megvalósításának érdekében a jövőben számítunk a klubgazdák, zenepedagógusok, tanárok és kulturálisok segítségére.

Nagy vonalakban ezek az aradi Allami Filharmónia legközelebbi tervet. Reméljük, hogy a tervet valóra válnak s a következő évadban újabb lépéssel visznek közelebb kultúrforradalmunk egyik fontos célkitűzéséhez: a széleskörű, helyes zenei neveléshez.

Nagyhalmágyi József

